stoji na naslovnoj stranici Poslovnog tjednika od 19. studenog 2002. godine. Intervju će svakako biti pažljivo pročitan kako od strane ekonomista tako i od strane političara. Ovo je razumljivo ako se ima u vidu da «Škegro zna ekonomiju» (moja konstatacija iz vremena prethodne vlasti) odnosno da je i sam bio kreator prethodne ekonmske politike. Ove činjenice nikako ne treba protumačiti da se slažem sa gospodinom Škegrom. Moje stranice o tome jasno govore.

Ono u čemu se slažemo jest činjenica da je u vektorskom pogledu, uglavnom, nastavljena njegova ekonomska politika. Što više može se tvrditi da je u nekim elementima i «vjernija» nego što je to gospodin Škegro u svoje vrijeme sam provodio. U tom smislu ponavljam moju tezu da se promjenom vlasti «ništa se promjenilo nije».

Ono s čim se slažem je potreba dinamiziranja privredne aktivnosti.

On s čim se ne slažem kako to učitinit. Gospodin Škegro ne pridaje makroekonomskom okviru, osim stabilnosti, veću ulogu. Što više smatra da manipulacija instrumentima ekonomske politike može poništiti učinak poslovnih kombinacija poduzetnika. Ja se zalažem za intervencionizam.

Upravo pripisivanje tržištu «božanske» uloge je ono što se, nikako, ne može, po mom skromnom mišljenju, prihvatiti. Poznato je da tržište neće mnoge stvari rješiti na prihvatljiv način. Dovoljno je spomenuti problem vremena u ekonomiji. O tome govore i temeljni udžbenici iz ekonomije. Kada ekonomska politika ne bi bila učinkovita ne bi trebala ni ekonomska politika niti bi nastala potreba za ekonomskom teorijom. Namjerno simplificiram. Što će nam istraživanja ako tržište rješava porobleme. Da tome nije tako sve su glasniji ekonomisti iz razvijenog svijeta. U pravu je gospodin Škegro kada kaže da učinak ekonomske politike u razvijenim i nerazvijenim zemljama je neuporediv ovim zapravo ukazuje na potrebu ekonomske politike. Slažem se, ali to niiako nije dokaz o potrebi ekonomske politike, da nije Hrvatskoj potrebna ekonomska politika kakva je u zemljama relevantno višeg dohotak per capita. Osim toga učinci ekonomske politike u Sloveniji i Hrvatskoj su svakom vidljivi i time je, za mene, stvar sasvim jasna.

Na kraju, uz zadovoljstvo da je gospodin Škegro progovorio što je dobro za Hrvatsku, želim istaknuti svoje slaganje s njim da je potrebno više suvbjektiviteta i da nam svijet neće u tome pomagati iz altruizma već i svog interesa. Adam Smith je rekao: «ne daje mesar meso da vas nahrani već da promakne svoj sebičan interes». Kao što čitalac, ovih stranica, zna naglašeno se zalažem i inzistiranm na subjektivitetu. Za mene on je bitan dio mojih načela kada je rječ o ekonomskoj politici. A tu je strategija nezaobilazna. Ne tvrdim da je treba donositi Sabor ali tvrdim da je moramo imati.